

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628398032/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

var iøvrigt den, at det var en af den Kgl. Handels egne Skippere, han arbejdede sammen med.

— Og Silkestrømper har du ogsaa! udbød Barbara i forbausset Jubel.

Kram er Magt, tænkte Gabriel. Han saa pludselig for sig Barbaras vaade Uldstrømper, der havde ligget ved Arnen, saa glansløse og hverdags. Han syntes, han hentede et vældigt Stik hjem og spillede ud paany. — Se her!

Han tog et Par Brokadesko frem og anbragte dem ved Siden af Barbaras Fødder, der var tilsolet af Gadesnavs.

Begge Kvinderne maabede. Barbara trak Fødderne til sig, lidt flov ved Sammenligningen, men straks efter vilde hun prøve Skoene. Gabriel var ikke uvillig, ja han vilde endda hjælpe hende, knælede ned og trak hendes Sko af. Barbaras Fod stak kun i en grov Uldsok, men Pokker staa i det — Lille og væver som den var passede den akkurat i den fine Sko, ja Skoen var nærmest lidt for stor. Aa den Satans Suzanne! Hvorfor var hun kommet? Gabriel saa pludselig i svimlende Perspektiv, hvad Stunden indeholdt af spildte Muligheder. Han havde maatte Ting, som Barbara maaske ellers ikke havde været uvillig til at prøve!

Hans Hjerter bankede. Og saa skete det, at hans kvikke Hoved et Sekund slog Klik. Han trak et fint Strømpebaand frem. Om Barbara ogsaa vilde prøve det?

Det hev lidt i hendes Strube, hun skottede til Suzanne, saa lo hun og sagde meget venligt: — Et Strømpebaand er da ikke noget at prøve, Gabriel.

Suzanne saa op, lidt distraheret, med en flygtig Rynke i Panden, og sagde saa med pludselig Iver: — Lad mig prøve de Sko!

Barbara rejste sig. — Hvordan vilde en Kjole af dette her Stof tage sig ud? spurgte hun og begyndte at drapere sig med noget blomstret.

— Se, hvis jeg nu havde et saadant Skørt og saa disse Sko, sagde Suzanne og vippede med Foden under noget Silketøj.

— Nu skal du se, raabte Barbara begejstret. Hun halede noget ud af Bunken og holdt det op mod Lyset.

Gabriel prøvede at blande sig i det, men de hørte ikke paa ham. Og paa en Gang stod det ham klart, at hans Varer helt og aldeles havde slaaget ham selv ud. Begge Kvinderne havde styrtet sig ud i en Rus af Tøjsnak, de valgte og vragede, fælte og prøvede. Bar-